

Herrn Hof-Rath Herrn v. Bismarck d. 10ten Februar 1806.

DE
INFLAMMATIONE
SANGVINEA SIVE VERA
PATHOLOGICE CONSIDERATA

—————
DIE IV. AVGVSTI MDCCCLXVII.

PRO CAPESSENDO

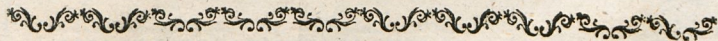
IN ARTE SALVTARI

DOCTORIS GRADV

PVBLICE DISSERET

AVGVSTVS CAROLVS KESSLER

MAGDEBVRGENSIS.

HALAE MAGDEBVRGICAE

STANNO CVRTIANO.

INFLAMMATIONE
SANGVINÆ SIVE VERRA
PATHOLOGICE CONSIDERATA

die in Augusti, 1788
PRO GRADU

IN ARTE MEDICINÆ
DOCTORIS GRADU
PUBLICE DEFENSE

AUGUSTVS CAROLVS KESSLER

MADEBURGENSES

HALLÆ MAGDEBURGICÆ

STANISLAVO CAVILLANO

MAECENATI VIRO FAVORI

ILLVSTRI EXCELLENTISSIMO.

LONGE MERITISSIMO.

D O M I N O.

D. CHRISTIANO. ANDREAE.

C O T H E N I O.

AVGVSTISSIMO. BORVSS. REGI. A. CONSILII. SANCTIORIBVS.

EIVSDEM. ARCHIATRO. PRIMARIO. ET. EXERCITVVM. PRAETORIQVE.

MEDICO. SVPREMO. ACAD. REG. BEROL. PHYS. CLASSIS. NEC. NON.

COLLEG. MED. CHIRVRC. PRAESIDI. ATQVE. DIRECTORI. SVMMI.

COLLEG. QVOD. SANITATI. PVBLICAE. INVIGILAT. ET.

MEDICORVM. CONSILII. DECANO.

MAECENATI. PATRONO. FAVTORI.

SVMMA OBSERVANTIA COLENDO

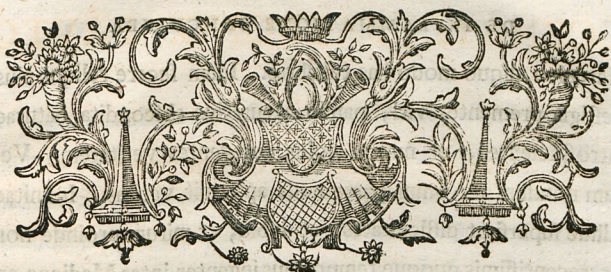
HOC

INAVGVRALE. SPECIMEN QVALECVNQVE

SVBMISSE DEDICAT

AVGVSTVS CAROLVS KESSLER.

DE
INFLAMMATIONE SANGVINEA
SIVE VERA
PATHOLOGICE CONSIDERATA.

---

§. I.

C Si vlla rerum Scientia multis in hunc vsque diem pre-
mitur dubiis ac difficultatibus: erit sane Scientia ar-
tis medicae. Antiqui artem medicam delineaturi praegrandem
scipionem infinitis nodis signatum, ante Aesculapii templum
collocabant. Non ignorabant enim quantis tenebris inuoluta
fit haec diuina Scientia, et quot erroribus expositi sint eius
antistites. Discussit equidem Hippocrates labore plus quam

Herculeo aliquo modo has tenebras. Idem fecere reliqui eius vestigia prementes viri, paullo accuratius abscondita naturae introsipientes, et nudam nobis detegentes veritatem. Verum nondum ex omni parte nuda apparuit veritas. Infinitae adhuc supersunt difficultates, et dubia; vt mirum proinde non sit, recentissimis quoque temporibus ingentes inter Medicos ortas esse rixas et controversias. In eo autem potissimum dolenda sunt fata Medicorum, quod saepe ipsam veritatem tenebris obuoluere et pessundare nitantur. Equis enim est, qui vel levi solum modo brachio artem medicam attigit, quem fugeret, in quam varias abierint recentiores sententias. Mirum inde non est, quod in tanta Auctorum farragine vix paucos inuenias, quorum sententia de *Inflammatione* albo comprobari possit calculo. Ad finem itaque perductis studiis meis Academicis more sancito de themate quodam cogitans, meam de *Inflammatione* Sanguinea seu vera, sententiam explicare, et eruditorum iudicio submittere apud animum consitui.

§. II.

Veneranda Antiquitas *Φλεγμῆν*, latinis dictam *inflammationem* omnem ardorem cum tumore, cui inest calor inflammans et renixus et pulsus vna ac coniunctus rubor appellauit.

§. III.

§. III.

Immortali Harveo in Scenam prodeunte, circuloque Sanguinis ab eo detecto, primus BELLINVS *Inflammationem* ex Stagnatione Sanguinis rubri in vasis minimis arteriosis a praegressa obstructione producta, fieri demonstravit. Quam Theoriam multo cum studio atque ingenio ulterius excoluit vir sempiterna memoria dignus *Herm. BOERHAVE*, atque ingeniose admodum inflammationis symptomata ex hac causa deducens, plurimos ex nuperis Medicos celeberrimos sibi adiunxit.

§. IV.

Ex cuius lacunis riuulos suos celebres aevi nostri medici deriuarunt, inter quos omni pietatis cultu colendi praeceptores mei Illustris nempe EBERHARDVS et Excellentissimus NIETZKI non infimum sibi vindicant locum, dum vberiore nobis inflammationis traderent theoriam, asserti veritatem ex certis principiis demonstrantes. Non desunt tamen, qui, inflammationem esse extravasationem sanguinis in telam cellulosam cum febre coniunctam, affirmant, quibus obuiam euntes nostram suppeditabimus sententiam ex quo tuto colligere licet, eos a veritatis tramite valde aberrasse.

§. V.

§. I V.

Sed ne a tramite discedere videar, definitionem inflammationis, quae optima mihi videtur, tradam, est enim inflammatio sanguinea seu vera, nil aliud, quam distensio vasorum sanguiferorum arteriosorum perdurans cum maiori eorum motu pulsatorio coniuncta. Ea definitio bene quoque respondet definitionibus ab Illustribus meis praeceptoribus traditis.

§. VI.

Quemadmodum causae morborum in proximam et remotam a Medicis dividuntur, ita et nos eandem methodum servando diuidimus causas Inflammationis in causam *proximam*, quae immediate per se producere potest inflammationem, et in *remotas*, quae solummodo producunt causam ipsam proximam.

§. VII.

Quod ad causam proximam inflammationis attinet, ea consistit in obstructione vasorum sanguiferorum arteriosorum. Hoc verum esse, sequentia probabunt. Quidquid rationem proximam motus pulsatorii et distensionis perdurantis in se continet, illud erit inflammationis causa proxima. Nunc vero obstructio, a sanguine in vasis arteriosis facta, rationem motus pulsatorii et
disten-

distensionis perdurantis in se continet, ergo et erit causa proxima inflammationis. Sequentia minorem illustrabunt. Constat ex physiologicis, pulsum dependere a contractione fibrarum muscularium in arteriis, et impedimento, quod vnda subsequenti ponit vnda antecedens ob figuram vasis conicam. Vbi ergo maior irritatio et maius impedimentum, ibi maior pulsus; quod vtrumque adest in obstructione. Posterior per se patet. Maior vero irritatio producitur ab obstructione sequenti modo. Ob resistantiam sanguis partim fortius ad fibras musculares alidit, ergo fortior irritatio et proportionata contractio, partim vas distenditur, adeoque puncta contactus augentur; partim nerui tenduntur, adeoque sensibiliores redduntur, vnde maior fibrae muscularis contractio pendet. Ex his patet, obstructionem causam esse proximam distensionis vasorum et maioris motus pulsatorii, adeoque inflammationis ipsius.

§. VIII.

Ordinis ratio poscit, vt causa proxima explicata, in causas quoque remotas inquiramus, inter quas refero spissitudinem sanguinis. Sanguis enim, ob defectum partium aquosarum in vasis arteriosis stagnans, in illis obstructionem producit.

§. IX. Sed et vasorum certi gradus debilitas pro causa habenda est remota; si nempe vasorum elasticitas, fuerit imminuta, robur eorum quoque imminuitur, quod ad sanguinem propellendum erat necessarium, hinc obstructio. Quod ad rigiditatem vasorum attinet, quae etiam, si certi gradus est, ad causas inflammationis refertur remotas; plane idem valebit, quod de debilitate. Posita enim rigiditate vasis, ponitur elasticitas imminuta, hinc stasis et obstructio.

§. X.

Constrictio vel spasmus vasorum perdurans causa inflammationis remota quoque esse potest. Diameter enim vasorum et per constrictionem et per spasmus praecipiente Pathologia imminuitur, quo imminuto globuli sanguinei arteriam percurrentes stagnabunt, vasque obstruent. De compressione idem valebit, quod de constrictione vel spasmo dictum fuit, quia et compressione lumen vasorum imminuitur.

§. XI.

Docent pericula anatomica, nonnullas arterias minimas sanguiferas terminari in vasa minorum generum, vel quae sanguinem non vehunt, si itaque sanguis in haecce vasa intruditur,

tur,

tur, errorem adesse loci dicimus. Hic quoque error loci causa inflammationis esse potest; quod hoc possibile sit, ex sequentibus probabo. Si adest debilitas in hisce vasis, sanguinem in statu naturali non vehementibus respectu vis, qua sanguis in arteriis sanguiferis vehitur, vel si talis dilatatio horum vasorum minorum generum adest, ut lumen eorundem respondeat diametro globuli sanguinei, transitus hisce globulis conceditur; hinc error loci necessario sequetur. Nunc vero sanguis in vasa minorum generum impulsus stagnare et ita obstructionem procreare debet. Hinc et error loci causa inflammationis interna remota esse debet.

§. XII.

Ita et demum extravasatio sanguinis erit causa remota interna inflammationis, si nempe a causa quadam interna fuit producta, e. g. e corrosione vasorum ab acrimonia in sanguine haerente orta. Nam ex tali acrimonia corrosio tunicarum vasorum, et hinc extravasatio necessaria erit, ut hoc patet ex putulis in morbis exanthematicis occurrentibus. Idem contingere potest propter dilatationem finium vasorum, quae se in cellulosa aperiunt.

§. XIII. Quod vero haec effusio sanguinis in cellulosa obstructionem creare possit ex sequentibus patebit. Sanguis iste extravasatus in quiete permanet ac quiescentem certo quodam temporis spatio coagulari experientia est probatum, coagulatus vero, vasâ, hanc telae cellulosae partem perreptantia, comprimit, indeque obstructionem producit (per §. XI.) secundo etiam statim obstruit, nam necesse est, istam vasis aperturam, quae extravasatio est facta in tela cellulosa adesse debere, si adest, coagulatus sanguis per se hanc aperturam obstruit.

Schol. Hic est modus, quo extravasatio sanguinis inflammationem producere valet, et sic iure me dixisse credo, hos valde aberrare a veritatis tramite, qui eam pro causa agnoscunt inflammationis proxima (vid. §. 4.) Obiici quidem mihi possent docere experientiam sanguinis extravasationem in tela cellulosa in omni fere inflammatione grauiori adesse, et ex his concludi licere, eam in nonnullis inflammationibus causam esse debere proximam; sed hanc conclusionem esse falsam, sequentia probabunt. Distensio adest vasorum in omni inflammatione. (per §. VII.) Cum vero ad certum tantum gradum quodcumque vas expandi possit patet vasâ ultra hunc modum expansum rupturam sequi, indeque sanguinem extravasatum secedere in telam cellulosam. Idem quoque fieri potest per poros arteriae in cellulosam hiantes per quos lymphâ in cellulosam telam sub statu naturali transit. His nempe poris ampliatis sanguis transibit in cellulosam. Patet proinde extravasatum Sanguinem non tam causam esse inflammationis, quam eiusdem effectum.

§. XIV.

Nunc pertractatis causis remotis *internis* inflammationis, ad eius *externas* accedam. Ad has referri potest extravasatio Sanguinis ex causa externa orta, vt per vulnera ac per alia admiffa, haec producere potest inflammationem eodem modo quam extravasatio a causa interna orta. (per §. anteced.) Vulnerus duplici ex ratione obstructionem creare potest. Si enim primo Sanguis e vasis disruptis non sufficiente copia e corpore eliminetur, secedit in cellulofam, comprimit vasa, supra exposito modo et inflammationem adeo producit. Deinde irritatio a vulnere orta, affluxum Sanguinis augebit, hoc supra modum aucto vasa expanduntur, obstruuntur, et inflammatio inde oritur.

§. XV.

Compressionem vasorum perdurantem ex causa externa ortam obstructionem vasorum concomitari oportet et quidem ex principiis §. X. adductis.

§. XVI.

Causis inflammationis nunc expositis, ad symptotatum huius morbi explicationem progrediar. Diuidi autem ea de-

bent in essentialia, in quavis inflammatione occurrentia et in accidentalia, in quibusdam inflammationibus tantum obuia.

§. XVII.

Ad essentialia referri possunt tumor, rubor, dolor, calor et durities. Haec symptomata cum nullo alio modo possint explicari nisi ex obstructione vasorum, iterum ex his concludere licet, inflammationis causam proximam consistere in obstructione vasorum.

§. XVIII.

Tumoris causa duplex est, latet enim vel in vasis vel in tela cellulosa. Vasa duplici modo tument. Inflammata enim atque ab ipso stagnante Sanguine infarcta vasa tument, dum vi cordis impactus vasa magis magisque distendit, ita, vt eorundem latera magis a se inuicem recedant, et lumen augeatur. Deinde ab irritatione sub inflammatione oritur affluxus sanguinis versus partem irritatam, congestio haec in vasis non obstructis distensionem producit. Vulgatissima nempe experientia animaduertimus, ab illapsis acribus albugineam oculi tunicam rubere, a sanguinis affluxu in vasis non obstructis. Patet itaque, ab irritatione sub inflammatione eodem modo aucto sanguinis affluxu minima sanguinis vascula distendi, quod si in

notabili vasorum copia fiat, tumor inde oritur necesse est. Tandem ipsa cellulosa tunica ab affluxu humorum distenditur et tumorem auget. Licet enim ingressus sanguinis in cellulosam non efficiat proximam inflammationis causam, adesse tamen simul potest.

§. XIX.

Rubor ordinariè dependet a distensione vasorum. Quo magis enim vasa distenduntur, eo tenuiores fiunt membranae, vasa constituentes; quo tenuiores vero fiunt membranae, eo melius apparebit color fluidi vas replentis. Horum veritatem quotidiana quoque docet experientia. Obseruamus enim in plethoricis iisque, qui maiorem exercuerunt corporis motum, quod facies eorum admodum rubeat, causa vero nulla alia est, quam distensio vasorum. Haec vero distensio vasorum locum habet tum in obstructis vasis, tum in vasis a sola congestione sanguinis tumentibus. Si cum inflammatione extravasatio sanguinis simul contingit in tela cellulosa, utique rubor ab eadem augeri potest, licet haec non necessario requiratur. Rubor generarum a frigore, ab animi pathematibus manifesto non dependet a sanguine extravasato, sed a sola congestione, indeque vasorum facta distensione.

imp

§. XX.

§. XX.

Dolor, vt symptoma inflammationis tertium, ortum ducit ex distensione vasorum, et eo, quod in obstructo vase haeret. Si nempe distendantur, nervos, vasa perreptantes, quoque tendi necesse erit; talem vero tensionem dolorem efficere, docet Pathologia. Porro quoque materia vas obstruens, dolorem generare potest: Notum enim est ex observationibus, materiam vas obstruentem, nil aliud esse, quam impactum sanguinem; porro constat, sanguinis partes salinas magis se euoluere, dum sanguis quiescit. Hae itaque partes salinae per quietem euolutae, nervos irritando dolorem producere valent. Minus recte dolor hic ab expansione cellulosae tunicae explicatur, cum in aliis tumoribus cellulosae nullus adfit dolor. Certiores enim observationibus facti sumus, nullum adesse in hydrope dolorem, et si tumor, ab extrauafatione liquidi in telam cellulosam ortus, adfit. Si itaque dolor sub inflammatione dependeret ab extrauafato sanguine, necessario adesse deberet in hydrope, ob extrauafatum serum intra cellulosam stagnans. Adest quidem tandem et in hydrope dolor, sed sub eius summo gradu, dum nempe compressio vasorum fit, et hinc inflammatio produci-

qui

XX. 2

qui tamen dolor ab inflammatione, non ab extrauafatione
feri dependet.

§. XXI.

Liquet ex obferuationibus, omnem calorem corporis de-
pendere a frictione fanguinis partium inter fe et ad latera vaforum, hanc frictionem vero dependere a motu fanguinis et vaforum, fi itaque motus adest maior, frictio et inde maior effe debet. Nunc vero (p. §. VII.) fub diftentione vaforum inflammatoria, adest maior motus: ergo dependet calor auctus a diftentione vaforum inflammatoria.

§. XXII.

Sub omni vaforum diftentione durities debet adeffe, quia vafa tactu comprimi facile non poffunt, et hoc ob reactionem materiae obftruentis et fluidi in vafa haerentis, fic et huius caufa proxima diftentione est vaforum.

§. XXIII.

Symptomatibus inflammationis effentialibus ita explicatis ad febris inflammatoriae explicationem progredior, vt symptoma inflammationis accidentale.

C

§. XXIV.

§. XXIV.

Dixi §. antec. febrem esse symptoma accidentale, quia solummodo in inflammationibus occurrit maioris gradus, et hoc facile quoque potest explicari. Omnis febris per principia pathologica, oritur e resistentia, quam sanguis in quadam corporis parte inuenit, ex hac enim resistentia maior congestio sanguinis versus cor oritur, hinc maior motus cordis. Si nunc attendas, causam febris esse resistentiam, facile percipies, febrem oriri non posse in leui sed solummodo in graui inflammatioe, nam sub leui inflammatione resistentiae gradus non adest, vt inde tanta versus cor sanguinis congestio oriatur, quae febrem producere possit. Hanc vero resistentiam ex obstructione vasorum procreari extra vllum dubium est. Notum enim ex obseruationibus est, obstructionem, nisi tollitur, semper accrescere hinc et obstructionem inflammatoriam semper augeti. Porro obseruamus, in initio omnis inflammationis nullam adesse febrem, quia tunc obstructio solummodo est leuis, si obstructio vero ad certum gradum augetur oritur febris.

§. XXV.

Patet itaque ex §.pho. antec. obstructionem esse causam febris inflammatoriae minus remotiorem quam extrauasationem

San-

fanguinis in telam cellulofam, quod tamen nonnulli voluerunt, dicentes: Facta cum impetu fanguinis in cellulofam effusione, ea expanditur atque dilatatur, vafaque eam perreptantia grauiorem patiuntur compressionem, denegaturque fanguini per illa liber transitus, vnde folito maior eiusdem verfus cor oritur refiftentia, a qua eiusdem vehementior contractio cum pulfu celeri ac frequenti, hinc febris producitur. Lubenter concedo, febrem tali modo oriri poffe inflammatoriam, an vero ex his concludere licet caufam proximam febris inflammatoriae effe extravaſationem fanguinis intelam cellulofam? Minime, fed ſemper erit et manebit febris caufa remotior quam obſtructio, quia extravaſatio primo producit obſtructionem, quod quoque ex iisdem verbis ante adductis probare facile poſſum. Extravaſatum fanguinem dicunt facere compressionem vaſorum telam cellulofam perreptantium (quae tamen producit obſtructionem per §. 13.) hinc febris. Sequitur itaque ex his extravaſationem effe remotiorem febris caufam quam obſtructionem vaſorum.

§. XXVI.

De Solutionibus nunc agendum erit. Solui nempe inflammationem deprehendimus per *diſcuſſionem*, per *abſceſsum*, per *ſcirrhum*, per *gangraenam* et *ſpbaelum*.

XXX

C 2

§. XXVII.

§. XXVII.

Notio discussio inuoluit, vt particulae stagnantes rursus in circulum consuetum ducantur. Si ergo fluidum adhuc mobilitate gaudeat, et in casu, vbi extrausatio causa obstructionis est, oscula resorbentia actione sua non destituantur, fieri poterit discussio.

§. XXVIII.

Si vero particulae tenues auferuntur quoad aliquam partem a stagnante sanguine et crassiores sint relictæ, tunc magis fermentatio fiet et pus generabitur. Longe aliam mutationem sanguis subiret, si particulis tenuioribus haud liberaretur. Et hoc modo soluitur inflammatio per abscessum.

§. XXIX.

Ad solutionem Inflammationis per scirrhum quod attinet, ea fieri potest, si fere prorsus auferuntur particulae sanguinis tenues: solis magis adhuc crassioribus et terreis relictis. Ex chemicis enim constat, nullum corpus absque sufficiente quantitate aquae motum fermentatorium concipere posse; si ergo portio aquae dicta sanguini deficiat, nullus motus fermentatorius fiet, ergo magis magisque iners, terrea pars inspissabitur, scirrhus fiet.

§. XXX.

§. XXX.

Per gangraenam et sphacelum soluitur inflammatio sequenti modo. Si vasa inflammata iam maxime debilitantur imo fere solui incipiant, fit gangraena: summus enim est gradus inflammationis, qui proxime antecedit vasis vibrandi plenariam impotentiam. Adeoque actio vasis in fluidum tollitur, ergo quiescit et motum concipit fermentatorium, quum hic vero desiderentur in sanguine qualitates ad pus bonum efficiendum, putridum fiet fluidum quod vas corrodet. Et tali modo fiet sphacelus.

§. XXXI.

Ex §§phis antecedentibus patet discussionem esse optimam solutionem inflammationis, quia morbus plenarie tollitur, sine producto alio. Non ita bonam esse, quae fit per abscessum, quia destrui oportet partem corporis quandam. Peiorem esse per scirrhum; quia scirrus pertinacissimus saepe est morbus, periculum inflammationis semper minans, qua interdum induta in vlcera pessimae indolis mutatur. Solutio per gangraenam et sphacelum pessima est, dum necessario destruitur totum, cui inhaeret, membrum cum periculo vitae aegrotantis.

§. XXXII.

Quod ad signa pathognomica attinet; reduci poterunt ad dolorem ardentem, ruborem, calorem in parte affecta non praeteruisa cuticula coerulea in vrina ad latera vasis praesertim in inflammatione interna.

§. XXXIII.

Prognofeos principium facile erui potest. Attendendum erit ad magnitudinem morbi et ad qualitatem partis affectae. Si ergo inflammatio actionem vasorum nondum plenarie sustulit, vel fluidum, etiamsi pars eius iam sit extrauasata, adhuc mobile est, tunc discussio speranda, et optima prognofis. In casu contrario mala. Si ergo fluidi mobilitas iam sublata, idque magis spiffefcit, tunc pro differentia gradus modo scirrhus timendus, modo suppuratio. Si vero vasa inflammatione prorsus debilitata sunt, vel iam fere soluta, adeoque gangraena adest, tunc facilis putrefactio, ergo sphacelus timendus, adeoque pessima prognofis.

F I N I S.

SVMMIS IN MEDICINA HONORIBVS

C A N D I D A T O

DIGNISSIMO

S. D.

D. ADAMVS NIETZKI.

Tametsi varietate negotiorum, quae aliquod momentum habent, me adeo distractum esse sentio, et parum temporis mihi superesse videatur, quod nunc epistolae laudibus TVIS a me inscribendae impenderi possit; maxime, dum omnia iam sunt in festinatione ad TE Doctoris dignitate exornandum: e re tamen mea fore iudicavi, (alias enim in officio erga civem gloriosum delinquere viderer) et ad publicas TIBI applaudentium gratulationes animi quoque mei erga TE honorifica quaedam accedat iustificatio. Sed varii iam generis adsunt argumenta, ad TE laudandum nunc a me exponenda: quorum alia privata quasi sunt, ac nemini, praeterquam iis, qui TE penitus norunt, valida videbuntur; alia vero magis publica, maiorisque ideo ponderis apud omnes, vel saltem plures erunt. Atque huic ultimo argumentorum laudis TVAE generi nunc potius considerando immorabor; utpote quod priore magis aptum esse videtur ad facilius persuadendum. Cedit ideoque TIBI, DOCTISSIME KESSLERE, laudi vel maximae, quod non mihi, inter plerisque, qui Medicinae addiscendae causa ad academias accedunt, recepto,

recepto, sed potius veris vitae academicae finibus conuenienter instituire, prosequi, absoluere cursum studiorum TVORVM conatus sis. Nam vti plerique eorum, qui ad artem salutarem discendam scholas eam docentium frequentant, contenti esse solent meris verborum sonis, iisdemque ad aliquam partem memoriae mandatis, se iam dignos fore existimant, qui habeantur pro summis in arte magistris; neque ideo amplius quid requiri, quam ut bonis cum aibus et pennis nido suo maioribus in cathedra (nisi per gratiam soluantur) compareant, ibidemque per aliquod tempusculum pulchre stent, ad exemplum statuæ cuiusdam bene coloratæ: ita laudem eo amplio rem quisque recte sentientium TIBI attribuet, CANDIDATE DIGNISSIME, qui, contentis illis supeditatis atque arrogantiae stabulis, postpositaque temporum nostrorum nequitia, artis salutaris recte intelligendæ omnem operam dedisti; idem publice disputando sæpius probasti; his insuper nouum diligentia TVÆ ac eruditionis documentum additurus, proprio nimirum Marte a TE elaboratam dissertationem inauguralem, eamque sine præside publice defendendam. Qua igitur virtute mactæ iam esto! Gratulor iam PRAESTANTISSIMO PARENTI TVO, viro artis salutaris exercitio longe celebratissimo, de tam præclaræ indolis filio! Gratulor singulis præceptoribus TVIS mihi que ipsi de auditore tantorum meritorum! Quod superest, abs TE peto, ut amicam mei memoriam conserues, satis de mea in TE amicitia persuasus. Vale, resque TVAS numquam non age feliciter!

Scr. Halæ ad Salam Cal. Aug. cIo Io ccLXVII.

V I R O
PRAENOBILISSIMO ATQVE DOCTISSIMO
A. C. K E S S L E R O

AMICO SVO PERQVAM COLENDO

S. D. P.

IO. NICOL. WEISSER.

Quam ex iucundissima TVA consuetudine ac amicitia magni aestimanda pretii, KESSLERE OPTIME PRAESTANTISSIMEQVE, semper percepi voluptatem, eam TIBI publice declarandi, occasionem avidissime me non exspectasse solum, sed a TE mihi iam oblatam lubentissime etiam, et grato, vi par est, animo arripuisse, velim TIBI persuadeas. Est enim me hercule TVI singularis in me amoris atque benevolentiae haud infimi ponderis argumentum, quod inauguralem TVAM TVO Ipsius marte docte nitideque conscriptam dissertationem defensum medicam ascensurus cathedram, me elegisti comitem pulcherrimo dissentientis munere a TE ornatum. Testor itaque TIBI gaudium hocce meum, simulque ho-

hori-

norificam optabilemque Doctoris Medicinae dignitatem toto, ut debeo,
in aegrotantium solamen atque emolumentum, inque Optime Veneran-
dique Parentis TVI, Viri de TE deque multorum civium suorum salute
bene meriti, ordinisque nostri decoris atque deliciarum, ut et totius
splendidae TVAE familiae gaudium atque honorem per longam anno-
rum seriem saluus fruaris ac incolumis, opto voueoque. TV quoque,
ut me amare pergas, et si par pari referri vis, amore haud vulgari,
oro TE atque obsecro. Ego enim, a quo primum die TE cognoui,
amaui TE semper et quidem amore maximo integerrimoque, quo TE
et in posterum ita amaturum esse, polliceor, ut in TE amando colen-
doque par mihi nemo vnquam faturus sit. Vale. Dab. die 11.
mensis Augusti, clō IsCCLXVII.

AMICO SVO
A. C. KESSLERO

S. P. D.

CAROLVS FRIDERICVS LENTNER

MED. STVD.

Non parum timenda mentis eorum sterilitas, qui, auide quamuis, hauriunt aliorum dicta, non rationes, et in verba magistri iurant, insignem tamen exinde gloriam sibi oboriundam vaticinantes. Longe melius rem TVAM gessisti, AMICE KESSLERE, ingenuus enim, et liber ab auctoritatis opinione, constituisti apud animum TVVM, veritatem contra dormitantem Homerum defendere, qui recentissimo tempore primus inflammationis theoriam peruersam tradidit. Gratulor TIBI valdopere coeptum TVVM, quod et praeclare finietur, vt omnino sperare licet; gratulor TIBI honoris in arte medica summos, propediem in TE conferendos; gratulor venerando Patri filium bene meritum; et mihi amicum inter paucos dilectum. Vale. Dabam Cal. Augusti c1o 1011LXVII.

Dissect. med. Halle,
Med. Diss.,
6. 1758-68.

56

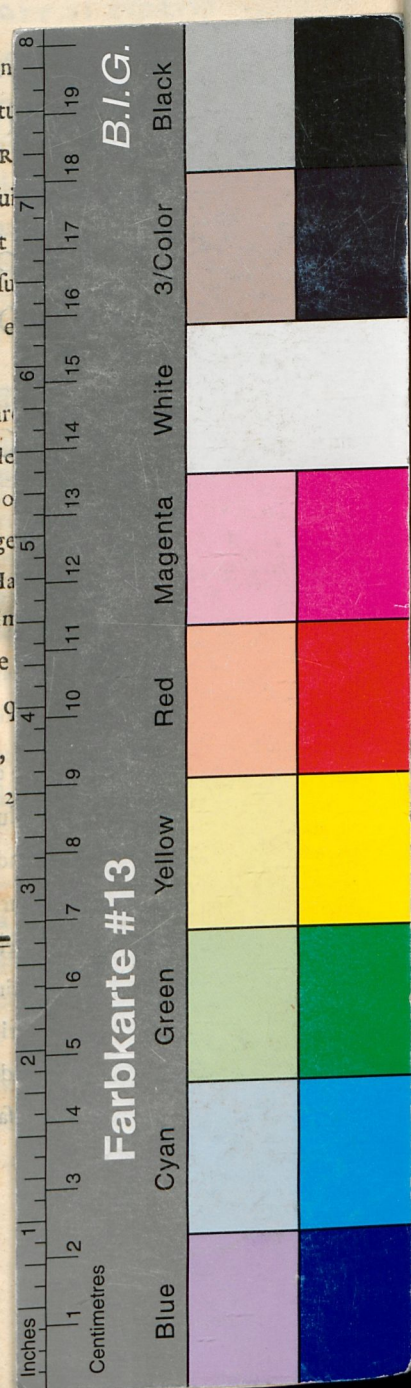
Riko ✓

DE
INFLAMMATIONE
SANGVINEA SIVE VERA
PATHOLOGICE CONSIDERATA

MDCCCXLVII

1868
PRO CAPESSENDO

IN ARTE SALVTARI

DOCTORIS GRADU

PVBLICE DISSERTET

AVGVSTVS CAROLVS KESSLER

MAGDEBVRGENSIS.

HALAE MAGDEBVRGICAE

STANNO CVRTIANO.

